

La comunicació, la realitat i el cinisme de les aparences

El passat cap de setmana vam poder observar la gran distància que separa la comunicació, és a dir la propaganda, del Govern d'Antoni Martí i la realitat.

I ho hem hagut de comprovar en un afer dramàtic, terrible per a la família afectada, com és la mort d'un nadó a l'hospital.

Després de la dissortada mort del nadó, de ben segur no desitjada pas per cap dels intervinents, es va veure tanmateix ben aviat que hi havia hagut una cadena de disfuncions en l'actuació dels serveis de pediatria i de transport sanitari.

El consell nacional de Socialdemocràcia i Progrés (SDP) reunit el dissabte 15 de febrer va considerar que no podiem defugir la nostra responsabilitat de control de l'acció del Govern. Per això el dilluns 17 de febrer la consellera general Sílvia Bonet va interpel·lar la ministra de Salut i Benestar, Cristina Rodríguez, sobre aquesta qüestió. Per conèixer la veritat. I per això també la nostra comissió de Política Nacional va denunciar públicament, en un comunicat de premsa el dia 20 de febrer, que el Govern havia endegat una maniobra de comunicació, escudant-se darrere les demandes d'informes, mentre feien declaracions que causen més indignació que no pas tranquil·litat.

Divendres passat la ministra i el director de l'hospital a mitja jornada, el doctor Burgués, compareixien per anunciar el cessament del doctor responsable del servei de pediatria. El metge en qüestió no ha estat acomiadat de l'hospital. Només se li ha retirat la direcció del servei, amb matisacions que voldrien emmascarar la decisió, i gairebé, desvincular-la dels dramàtics esdeveniments viscuts per una família andorrana que havia cregut i confiat en la sanitat pública del seu país.

I la decisió de divendres s'ha comunicat de la pitjor de les maneres: intentant dissimular-la.

I explicant-la de manera diferent els responsables directes (la ministra i el director de l'hospital) i el cap de Govern, que emprant les seves conegudes aptituds d'equilibrista hauria explicat una cosa als pares del nadó tot dient-los que la comunicació pública seria distinta.

Aquest llastimós afer ens demostra que DA i Antoni Martí viuen de comunicació i de consignes incoherents. I pretenen que aquestes han de sobreviure a la realitat.

Encara que només sigui mitjançant gesticulacions contradictòries, mitges veritats i mitges mentides.

És a dir, intentar salvar la cara sense fer res. És el cinisme de les aparences. Poc importa la veritat concreta de les coses. L'única cosa que importa al cap de Govern és protegir la ministra responsable i el director del SAAS, que són de la seva confiança.

En l'edició de *La Vanguardia* de Barcelona del mateix divendres, José Ignacio González Faus publicava una interessant tribuna, a les pàgines d'opinió, sobre els sis-cents anys de l'obra clàssica de Maquiavel, *El Príncep*.

Escrivia González Faus que si Maquiavel "...l'escrivís avui, ja no la titularia *El Príncep* sinó *El Demòcrata*".

I, a partir d'aquesta constatació, l'autor de l'article donava altres consells al Demòcrata.

Uns consells que em sembla que Antoni Martí està seguint fil per randa. Al peu de la lletra.

Aquí teniu un primer consell:

"El Demòcrata ha de tenir ben controlats almenys una bona part dels mitjans de comunicació, de manera que pugui destil·lar el missatge fonamental... que no és 'fer les coses bé' sinó dir i repetir que 'estem fent bé les coses'."

I val a dir que el Demòcrata d'Antoni Martí aplica aquest consell perquè al capdavant allò que es repeteix sense parar (sigui fals o veritable) s'acaba convertint en veritat. Tota la seva comunicació demostra que segueix el consell.

Un segon consell:

"El Demòcrata ha de tenir de part seva tots els poders econòmics del país. D'aquesta manera, entre altres coses, disposarà de molts ajuts a les campanyes electorals i podrà competir en situació avantatjosa.

Després a aquests poders econòmics se'ls reduiran els impostos: ja van gastar prou finançant les campanyes."

Tot l'afer de l'IGI bancari, que es deriva de la modificació que Demòcrates per Andorra (Antoni Martí i Jordi Cinca) van dur a terme el projecte de llei que nosaltres havíem presentat, demostra també que en reduir l'IGI bancari han seguit al peu de la lletra aquest consell com a bons demòcrates.

Aquest és el cinisme de les aparences: són al Govern per protegir-se entre ells i per servir els que els van posar, que, cada dia és més clar, no són la majoria dels ciutadans i ciutadanes sinó la minoria dels que manen de veritat.